

Arrest

nr. 81 667 van 24 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Joegoslavische nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 2 mei 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 28 november 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 11 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28/11/2010 bij onze diensten werd ingediend door :

N., Z. (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

Joegoslavië

+ L., G. (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

Bulgarije

En de minderjarige dochter.

+ L., E. (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

Bulgarije

Betrokkene beweert ook gekend te zijn onder: L., E.(R. R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

(...), (...)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

De aanvraag om machtiging tot verblijf werd omwille van medische problemen onder naam van Mevr. L., E., geboren te (...) op 06/05/2006, ingediend. Hiervoor verwijzen we naar de asielaanvraag van betrokkene, meer bepaald haar geboorteakte van L. E.. De voorgelegde medische attesten zijn echter allemaal opgesteld op naam van Mevr. L., E., geboren te (...) op 06/05/2007. Bijgevolg zijn de voorgelegde medische attesten niet correct gepersonaliseerd en dus niet toelaatbaar als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en/of enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid).

Dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers zetten ter adstruering van hun middel onder meer het volgende uiteen:

“De motivering van de bestreden beslissing is echter niet afdoend, noch pertinent waar zij stelt dat louter wegens deze materiële vergissing het geen correct gepersonaliseerd medisch attest zou betreffen.

Uit de aanvraag van verzoeker en de bijgevoegde stukken blijkt duidelijk dat het medisch attest wel degelijk betrekking had op E. L., voor wie de aanvraag o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet werd ingediend, en dat het verschil in de geboortedatum een louter materiële misslag was (vanwege één of andere administratie?).

Dit blijkt voldoende duidelijk uit de volgende elementen:

- Alle andere gegevens vermeld op het medisch attest stemmen overeen met de gegevens vermeld op de aanvraag 9ter en de meegedeelde geboorte-akte (stuk 3)

- De naam

- De voornaam

- De woonplaats

- Het adres

- Geboortedag en geboortemaand

- Daarbij komt nog dat uit de aanvraag duidelijk blijkt dat E. L. het enige kind is van verzoekers, aangezien op de aanvraag zelf alle leden van het kerngezin uitdrukkelijk werden vernoemd; het kan niet worden ingezien welk belang de ouders van verzoeker zouden hebben om bij de aanvraag 9ter voor hun kind, een medisch attest voor een ander kind bij te voegen...

De bestreden beslissing is m.a.w. niet afdoende gemotiveerd waar zij louter op basis van een materiële misslag, oordeelt dat er geen correct gepersonaliseerd medisch attest zou voorliggen; de aanvraag zelf

en de geboorteakte bevatten voldoende elementen om deze verschrijving te herkennen als een louter materiële vergissing en het medisch attest te koppelen aan de aanvraag.

[...]

2.1.2. Schending van het redelijkheidsbeginsel

De bestreden beslissing is op kennelijk onredelijke wijze tot stand gekomen.

Verwerende partij is manifest onredelijk waar zij louter omwille van een materiële (en minimale) vergissing de aanvraag van verzoekster onontvankelijk verklaart en weigert in overweging te nemen.

Hoger werd reeds uiteengezet dat een eenvoudige samenlezing van alle stukken van het dossier van verzoekster geen ernstige twijfel laten bestaan dat het bijgevoegde medische attest betrekking heeft op E. L., zoals genoemd in de aanvraag en de geboorte-akte.

[...]"

2.2. In de nota betoogt de verwerende partij dat zowel in de aanvraag om machtiging tot verblijf als in het gevoegde medisch attest melding wordt gemaakt van E. L., geboren in 2007, en dat de identiteit van de aanvrager in het kader van de aanvragen die worden ingediend met verwijzing naar artikel 9ter van overwegend belang is.

Verder betoogt zij wat volgt:

"Dat gegeven blijkt niet enkel uit de wettekst zelf. Het wordt ook bekrachtigd door het Grondwettelijk Hof in punt 5.1 van zijn arrest nummer van 26 november 2009 als volgt:

"B.5.1. Een van de belangrijkste doelstellingen van de wet van 15 december 1980 grondig wijzigde, was het tegengaan van fraude en van misbruiken van de asielprocedure (Parl. St., Kamer, 2005-52006, DOC 51-2478/001, pp. 7 en 9). Die doelstelling komt eveneens voor in artikel 19, lid 3, onder b), van de voormelde richtlijn 2004/83/EG, dat de lidstaten verplicht de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken, te beëindigen of te weigeren deze te verlengen "indien [de betrokkene] feiten verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden, of valse documenten heeft gebruikt, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlenging van de subsidiaire beschermingsstatus".

"Artikel 9ter

[...]

De weliswaar strikte voorwaarden bij wet opgelegd zijn niet van die aard dat ze niet vlot kunnen worden nageleefd.

De voorwaarden zijn bijzonder duidelijk.

Er is geen reden om aan te nemen als zou het bestuur de identiteit van de aanvrager moeten bepalen aan de hand van foute gegevens.

Verzoekers spreken niet tegen een foute identiteit te hebben opgegeven.

Er kan niet worden besloten dat de beslissing onredelijk zou zijn, nog minder als zou de Raad op zijn beurt een gissing zou moeten doen naar de identiteit van de persoon die de aanvraag indiende en naar die wordt vermeld in het medisch getuigschrift.

Het eerste middel mist iedere grond.

In een tweede middel stellen verzoekers als zou het redelijkheidsbeginsel zijn geschonden.

Verzoekers geven nogmaals toe niet de correcte persoonsgegevens te hebben vermeld, gaan er terzelfdertijd van uit dat de verwerende partij de nodige deductie had kunnen doen en leiden daaruit af dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in een materie zoals die van de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen de nodige striktheid aan de dag moet worden gelegd en er in geen enkele hypothese vergissingen kunnen worden gemaakt in verband met persoonsgegevens.

Het komt de verzoekende partij toe, om in het kader van de vordering die zij indient om een bijzondere gunst te verkrijgen, de noodzakelijke zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het indienen van die aanvraag.

Er kan niet van onredelijkheid worden gewaagd in hoofde van het bestuur wanneer het in zijn besluitvorming verwijst naar de door verzoekers aangebrachte gegevens.

Het middel mist iedere grond."

Wat betreft de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel betoogt de verwerende partij dat in een materie zoals de onderhavige de nodige striktheid aan de dag moet worden gelegd en er in geen enkele hypothese vergissingen kunnen worden gemaakt in verband met persoonsgegevens. Het komt de verzoekende partij toe, zo stelt de verwerende partij, om de noodzakelijke zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het indienen van een aanvraag die ertoe strekt een bijzondere gunst te verkrijgen.

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

De verwerende partij houdt voor dat zowel in de aanvraag om machtiging tot verblijf als in het gevoegde medisch attest melding wordt gemaakt van E. L., geboren in 2007, terwijl uit de geboorteakte blijkt dat E. L. geboren is in 2006, en dat de identiteit van de aanvrager in het kader van de aanvragen die worden ingediend in toepassing van artikel 9*ter* van overwegend belang is.

De bestreden beslissing is, in weerwil van wat de verwerende partij thans in haar nota wil laten gelden, niet ingegeven door het niet kunnen vaststellen van de identiteit van het minderjarige kind van verzoekers, maar door het feit dat het voorliggende medische attest (verwerende partij heeft het over medische attesten, doch het administratief dossier bevat slechts één zo'n document) niet correct gepersonaliseerd is en dus niet toelaatbaar is als bewijs van ziekte. De desbetreffende argumentatie in de nota -en bij uitbreiding het aanbrengen van motieven- die niet in de bestreden beslissing werden vermeld, is niet dienstig.

De vraag die thans moet worden beantwoord is of de aanvraag, op grond van de voorhanden zijnde gegevens, onontvankelijk kon worden verklaard op grond van het verschil dat de verwerende partij heeft ontwaard met betrekking tot het geboortjaar van E.L. in, enerzijds de geboorteakte (2006) en, anderzijds, het voorliggende medische attest (2007). Het argument van de verwerende partij in de nota dat ook de aanvraag zelf melding maakt van het geboortjaar 2007, is een *a posteriori*-motivering die niet kan worden weerhouden, nu uit de bestreden beslissing niet blijkt dat verzoekers op dat vlak iets ten kwade wordt geduid en zij zich terzake niet hebben kunnen verdedigen in hun verzoekschrift.

Uit het administratief dossier blijkt dat het kwestieuze medisch attest onder de rubriek "identiteit van de patiënt" en op een gedrukt kleefbriefje de naam, voornaam, geboortedatum, adres en woonplaats vermeldt van L. E. De volgende aan de verwerende partij gekende identiteitsgegevens stemmen overeen met de gegevens vermeld op het medisch attest van 2 november 2010: naam, voornaam, geboortedag- en maand, adres en woonplaats. Enkel het geboortjaar van E.L. verschilt : terwijl uit de geboorteakte blijkt dat E.L. is geboren op 6 mei 2006, vermeldt het kleefbriefje op het medisch attest 6 mei 2007.

Uit de vergelijking van de identiteitsgegevens vermeld op het medisch attest en deze in de geboorteakte en de andere stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat het medisch attest, de aanvraag en de geboorteakte betrekking hebben op één en dezelfde persoon, en dat het verschil in geboortjaar wijst op een materiële vergissing. Gelet op het feit dat de andere gegevens wel overeenstemmen kan de verwerende partij niet worden bijgetreden waar zij stelt dat er een gissing zou moeten gebeuren naar de identiteit van de persoon die wordt vermeld in het medisch getuigschrift.

Hoewel de verwerende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat het aan de aanvrager toekomt om de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen, dient *in casu* te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een kennelijk onredelijke beoordeling -in het licht van alle door de verwerende partij gekende gegevens aangaande E.L.- van het medische getuigschrift. De conclusie van de verwerende partij dat het getuigschrift niet correct gepersonaliseerd is en dus niet toelaatbaar is als bewijs van ziekte is derhalve evenzeer als kennelijk onredelijk te beschouwen. Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans gemachtigde de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS